

İLÂHÎ DİNLERİN RUHBİRLİĞİ (14)

(...dünden devam)

Kur'ân, Kitap ehline, Kitaplarının hükümlerini uygulamalarını em-retmek-te, bu hükümleri uygulayanları övmektedir:

Tevrât'ı ezberleyip de onun hükümlerini uygulamayanlar, kitap taşıyan eşeklere benzetilmektedir (Cum'a: 99/5). Mâide Sûresinde de Allah tarafından indirilmiş olan Tevrât'ın uygulanması vurgulanmaktadır:

"43-İçinde Allah'ın hükmü bulunan Tevrât yanlarında dururken seni nasıl hakem yapıyorlar da sonra dönüyorlar? Onlar inanıcı değil-lerdir. 44- Gerçekten Tevrât'ı biz indirdik, onda yol gösterme ve nûr vardır. İslâm olmuş peygamberler, onunla Yahûdîlere hüküm verirlerdi. Kendilerini Tanrıya vermiş zâhidler ve âbidler de Allah'ın Kitabını koru-makla görevlendirildiklerinden onu uygular ve onu gözleyip kollarlardı." (Maide: 110/43-44)

"İncîl sahipleri, Allah'ın onda indirdiğiyle hükmetsinler." (Mâide: 110/47)

"Eğer Tevrât'ı, İncîl'i ve Rablerinden kendilerine indirileni uygun-ulasalardı, muhakkak ki üstlerinde(ki ağaçların meyvelerinde)n ve ayak-larının altında(ki ürünlerde)n yerlerdi. İçlerinde doğru yolda giden ılımlı bir topluluk var ama, çokları ne kötü işler yapıyorlar?" (Maide: 110/66)

Görüldüğü gibi Kur'ân, kendinden önceki İlâhî kitapları kaldırmı-yor, onları övüyor, kendisinin de onlara uygun olarak indiğini söylüyor. Kitaplarının gösterdiği yoldan ayrılanları kınarken, Kitaplarının ruhuna bağlıkalanları övüyor. A'râf Sûresinde bu husus daha açık olarak belir-tilmiştir:

"Mûsâ kavmi içinde Hakk'a uyup hak ile adâlet yapan bir topluluk vardır.", "Yarattıklarımız

arasında Hakk'a uyup hak ile adâlet yapan bir topluluk vardır." (A'raf: 39/159, 181)

İlâhî Kitap sahibi olan bütün insanlar, birliğe ve kardeşliğe çağrılı-yor: *"Bu sizin ümmetiniz bir tek ümmettir, ben de sizin Rabbinizim, bana kulluk edin."*
(Enbiya: 73/92, Mü'minûn: 74/52)

Öyle ise peygamberlerin getirdiği dinler arasında ayrıcalık yapmak, peygamberlerden birini diğerinden üstün tutmak İlâhî irâdeye aykırıdır, yarar değil, zarar getirir.

Allah'a inanan insanların, hep birlikte Allah'a sarılıp saygı ve hoşgörü ile huzur ve barış içinde yaşamaları gerekir. Çünkü Tan-rıları birdir, amaçları da birdir. Hepsinin amacı Tanrının rızasına ermektir. O yüce ve güzel Mevlâ, kullarının boğazlaşmasından, birbirine düşman olup ateş püskürmelerinden değil, kardeşlik, barış, sevgi ve saygı içinde yaşamalarından hoşlanır. Zaten dinleri de insanları birbirine sevdirmek, dost etmek, mutlu kılmak için gön-dermiştir. O, ne güzel Mevlâ, ne güzel yardımcıdır!

(devamı yarın..)